

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Gurov Bogdan, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 și sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul central/ din 15 iunie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Gurov Bogdan XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.06.2015 – 15.06.2016 (prima instanță);
2. 19.07.2016 – 19.12.2017 (instanța de apel);
3. 30.10.2018 – 12.12.2018 (instanța de recurs ordinar);

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul central/ din 15 iunie 2016: Gurov Bogdan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175¹ Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Gurov Bogdan a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, inculpatul Gurov Bogdan, în perioada de timp 29 – 30 martie 2015, a purtat discuții cu caracter obscen și cinic cu minorii XXXXX și XXXXX, referitor la raporturile sexuale, în timpul căruia le-a propus întâlniri cu scopul săvârșirii împotriva acestora a acțiunilor cu caracter sexual, propunerea fiind urmată de propunerea de remunerare materială.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 175¹ Cod penal, *acostarea copiilor în scopuri sexuale – adică propunerea, inclusiv prin intermediul tehnologiilor de informare și de comunicare,*

a unei întâlniri cu un copil în scopul săvârșirii împotriva acestuia a oricărei infracțiuni cu caracter sexual, dacă propunerea a fost urmată de fapte materiale care conduc la o astfel de întâlnire.

Prin rechizitoriul Procuraturii Botanica din 05.06.2015, inculpatului i s-a incriminat și infracțiunea prevăzută de art. 175 Cod penal, acțiuni perverse – adică acțiunile perverse săvârșite față de o persoană despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în discuții cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale și în alte acțiuni cu caracter sexual, invocându-se situația de fapt stabilită în cadrul ședinței de judecată, fără invocarea calificativului – „știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani”.

Prima instanță, analizând ansamblul probelor cercetate, în mod coroborat și în interconexiunea lor, a considerat necesar de a achita inculpatul privind învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, indicând că acuzatorul la baza învinuirii a pus argumente care nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, or, una din condițiile necesare pentru aplicarea răspunderii conform art. 175 Cod penal, este ca făptuitorul să nu presupună, ci să știe cu certitudine că la momentul comiterii infracțiunii, victima nu a atins vârsta de 16 ani, în acest sens, prima instanță a menționat că, în cadrul ședinței de judecată, părțile vătămate au confirmat că cu inculpatul nu au purtat careva discuții referitor la vârsta acestora sau ocupația lor, astfel, nefiind confirmat prin nici o probă că inculpatul cunoștea cu certitudine că părțile vătămate sunt elevi și nu aveau împliniți vârsta de 16 ani.

Mai mult, prima instanță a indicat că, în situația de fapt stabilită de organul de urmărire penală nu se invocă calificativul obligatoriu prevăzut de art. 175 Cod penal, adică inculpatul ar fi cunoscut că victimele nu aveau 16 ani, la fel indică că, la data comiterii faptei 29 – 30 martie 2015, partea vătămată XXXXX avea deja împlinită vârsta de 16 ani.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Avocatul Creciu Natalia în numele inculpatului Gurov Bogdan, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea condamnării inculpatului în baza art. 175¹ Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, invocând că, nu există dovezi privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175¹ Cod penal, a fost dovedit că inculpatul nu cunoștea vârsta exactă a părților vătămate, nu există probe care să dovedească faptul că în discuția telefonică înregistrată este anume vocea lui Gurov Bogdan, nu există probe care să dovedească veridicitatea înregistrărilor telefonice anexate la materialele cauzei, declarațiile martorului XXXXX sunt probe indirecte, or, datele comunicate de aceasta i-au devenit cunoscute din discuția cu fiul său, nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii.

3.2 Inculpatul Gurov Bogdan, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat, invocând că, nu este vinovat și nu cunoaște părțile vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, s-au respins ca nefondate apelurile declarate cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul Gurov Bogdan a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 175¹ Cod penal.

Analizând circumstanțele cauzei, instanța de apel a constatat că, vina inculpatului Gurov Bogdan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175¹ Cod penal a fost dovedită pe deplin, prima instanță a dat o apreciere corectă declarațiilor inculpatului, prin care a invocat nevinovăția sa la săvârșirea faptei, considerând-o drept o versiune de apărare, îndreptate spre atenuarea sau excluderea răspunderii penale, dat fiind faptul că, declarațiile lui sunt combătute prin suportul probator administrat în dosar, în special declarațiile părților vătămate, prin care se dovedește indubitabil vinovăția inculpatului.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat că, în cadrul urmăririi penale inculpatul Gurov Bogdan a relatat că la sfârșitul lunii aprilie 2015, după lucru, se întorcea acasă pe bd. Traian, unde a întâlnit doi băieți necunoscuți, cărora le-a propus ceva să facă.

Argumentele apărării cu privire la lipsa probelor de veridicitate a înregistrării și a vocii inculpatului, nu pot fi reținute, deoarece aceste înregistrări se coroborează cu întregul material probator, declarațiile părților vătămate și ale martorului, în care s-a făcut referire la această înregistrare.

Argumentele apărării cu privire la proba indirectă ce ține de declarațiile martorului Leorda Olga, la fel nu pot fi reținute ca pertinente, deoarece acestea se coroborează integral cu cele ale părților vătămate și confirmă în ansamblu situația reținută de instanță.

Argumentele apărării cu privire la faptul că, inculpatul nu cunoștea vârsta părților vătămate, adică nu cunoștea că, sunt minori, nu este valabil pentru încadrarea faptei la art. 175¹ Cod penal, nefiind incident în speță, deoarece din aspectul exterior al minorilor, unul în vârstă de 15 ani și altul în vârstă de 16 ani, modul de a discuta cu ei, inculpatul în mod notoriu a înțeles că, victimele nu au vârsta de 18 ani, sau cel puțin trebuia să conștientizeze acest fapt, calificarea la acest articol nepresupunând dovada cunoașterii cu certitudine a vârstei victimelor de inculpat.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Gurov Bogdan, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, prin

care solicită casarea deciziei și a sentinței, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată, invocând motive similare cu cele invocate în apelul avocatului pct. 3.1 din prezenta decizie, invocând suplimentar că:

- potrivit art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală, proba – plângerea cet. XXXXX, nu poate servi drept dovadă a săvârșirii infracțiunii;

- declarațiile părților vătămate sunt contradictorii;

- la faza examinării probelor acuzații, inculpatului i s-a adus la cunoștință doar cu numirea unor file de dosar, fără a fi examinate;

- instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale numai pe probele cercetate de către prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel, nu au fost date citirii declarațiile persoanelor audiate în cadrul ședințelor instanței de fond și nu au fost reflectate în procesul – verbal al ședinței de judecată;

- probele administrate au fost apreciate în mod greșit;

- instanța de apel s-a limitat la redarea argumentelor invocate în sentință, fără a se expune relevant în privința motivelor indicate în apărare;

- instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, nu s-a expus în mod convingător de ce respinge probele prezentate de apărare și de inculpat, dar s-a expus în mod general;

- dubiile indicate nu au fost înlăturate nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul cercetării judecătorești, iar conform art. 8 Cod de procedură penală, ele urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului;

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Gurov Bogdan, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat respingerea recursului motivând prin faptul că este vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, or, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor.

Mai mult, a indicat că din conținutul recursului se evidențiază că recurentul își motivează contestația exclusiv prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiurile de recurs indicate de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, în sensul că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acestea nu și-au găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția de menținere a sentinței, prin care inculpatul Gurov Bogdan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175¹ Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de avocat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Instanța de recurs relevă, că argumentele avocatului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului (f.d. 24 – 27 v. II), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Mai mult, instanța de recurs menționează că, deși în ședința de judecată a primei instanțe și în instanța de apel inculpatul a declarat că, nu este vinovat de comiterea infracțiunilor imputate, totuși la audierea lui la etapa urmăririi penale ca învinuit(f.d. 44 v.I) a declarat că la sfârșitul lunii aprilie 2015, după lucru, se întorcea acasă pe bd. Traian, unde a întâlnit doi băieți necunoscuți, cărora le-a propus ceva să facă, dar ultimii au apelat la poliție care l-au reținut, fapt pentru care îi pare rău.

Referitor la argumentele apărătorului precum că, la faza examinării probelor acuzării în instanța de apel, inculpatului i s-a adus la cunoștință doar numirea unor file de dosar, fără a fi examinate și că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale numai pe probele cercetate de către prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel, nu au fost date citirii declarațiile persoanelor audiate în cadrul ședințelor instanței de fond și nu au fost reflectate în procesul – verbal al ședinței de judecată, Colegiul penal indică că nu corespund realității, or, prin procesul – verbal al ședinței (f.d. 12 – 15 v.II) se constată că a fost dispusă examinarea probelor și înscrisurilor din materialele cauzei, ne fiind parvenite nici o întrebare, nici din partea apărătorului inculpatului nici din partea inculpatului, mai mult, nici careva completări și adăugări nu au parvenit, declarațiile inculpatului, părții vătămate XXXXX, pedagogului Petrova – Cozac Dina și a reprezentantului legal al părții vătămate XXXXX, au fost date citirii și anexate la materialele cauzei (f.d. 9 – 15 v.II).

Colegiul penal nu poate reține argumentele apărării precum că declarațiile părților vătămate sunt contradictorii și instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, nu s-a expus în mod convingător de ce respinge probele prezentate de apărare și de inculpat, dar s-a expus în mod general, or, Colegiul penal conchide că sunt niște interpretări eronate ale recurentului, or, declarațiile părților vătămate au fost similare pe tot parcursul procesului penal, date atât la urmărire penală(f.d. 15 – 16, 26 v. I) cât și în prima instanță (f.d. 135 – 136 v.I) și menținute în instanța de apel.

Cu referire la motivele recursului, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal nu se va expune, deoarece în speța dată, în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii ce i se incriminează, invocarea acestei erori, care prevede că „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*” este lipsită de logică, dar și neîntemeiată, deoarece recursul nu conține o motivare sub acest aspect, nefiind indicată norma penală în baza căreia urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului, iar potrivit prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală și motivelor expuse de către recurent.

Mai mult, referitor la argumentele recurentului privind dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, iar motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

În concluzia celor expuse, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel nu este afectată de erori de drept invocate de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 413-418 Cod de procedură penală, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Gurov Bogdan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Gurov Bogdan XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **12 decembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor